

Eesti Matkaliit

Eesti matkajuhtide 37. kokkutulek

TÜRISALU
13.- 14. novembril 2004. a.

Sisukord

Korraldustoimkond	2
Kokkutuleku ajakava	3
Tervitus kokkutulnuile	4
Matka-aasta 2004.....	5
Matkajuhid ja matkad 2004. aastal	6
30 + 0,3 aastakümnet Harju Matkaklubi	9
Täna 20 aastat tagasi	11
Kestvusvõistlus 'Matkasport 2004'	13
Matkavõimalusi Ida-Alpides	14
Suuskadel Rootsis Lapimaal Kungsledenil	17
Dolomidid 2004	19
Eesti matkajuhtide 36. kokkutulekust osavõtjad	22
Matkajate ja matkategelaste juubeleid ja tähtpäevi 2005.aastal	23
In memoriam	24
Eesti Matkaliidu 2005 a. üritusi	26

Matkajuhtide 37. kokkutulek Türiisalus 13. – 14. novembril 2004

Korraldustoimkond

Toimkonna vanem

Toimkonna vanema abi

Majandus, finants

Trükised

Konkursid

Programmi juht

Raivo Plumer

Jüri Kõiv

Anne Praks

Ülo Kangur

Merike Käämer

Tarmo Mere

Ajakava

Laupäev, 13. November

08.30 – 10.00	Osavõtjate saabumine, registreerimine	
09.20 – 10.00	<i>Hommikukohv</i>	
10.00 – 10.10	Kokkutuleku avamine	Levo Tohva
10.10 – 10.20	Matka-aasta 2004 arvudes	Raivo Plumer
10.20 – 10.40	Matkajuhtide-treenerite ettevalmistamisest (koolitamisest, kutseomistamisest)	Levo Tohva
10.40 – 11.10	Arutelu eelneval teemal	
11.10 – 11.40	Matkates üksinda. Jaapan ja Lõuna-Korea	Ilmar Saar
11.40 – 12.00	Matkade raskusastmete klassifitseerimisest	Raivo Plumer
12.00 – 12.30	Arutelu eelneval teemal	
12.30 – 12.50	Tagasivaade 2004.a. Eesti matkatehnika MV-le	Levo Tohva Jüri Kõiv
13.00 – 14.00	<i>Lõuna</i>	
14.05 – 14.25	Dolomiitide tippudel	Urmas Kohal
14.25 – 14.55	Süstadel ümber Eesti	Mart Reimann
14.55 – 15.10	Jalgrattaga piki Eesti lõunapiiri	Ivar Vilde
15.10 – 15.30	Eesti jalgrattaradade areng, välisturistide vastukajad	Rein Lepik
15.30 – 15.45	Suusamatkad Eestis ja Norras	Jüri Kõiv
15.45 – 16.00	Räätsadel Poruni ürgmetsas	Levo Tohva
16.00 – 16.30	<i>Kohvipaus</i>	
16.30 – 17.00	Ekspeditsioon Araratile	Tõivo Sarmet
17.00 – 17.20	Ekspeditsioon Han-Tengrile	Jaan Künnap
17.20 – 17.45	Ekspeditsioon Kuriilidel ja Sahhalinil	Levo Tohva
17.45 – 17.50	Matkamärkide väljaandmine	Urve Madar
17.50 – 18.30	Aasta Matkaja ja Aasta Matkategelase kandidaatide esitamine	Merike Käämer
18.30 – 19.00	Aasta Matkaja ja Aasta Matkategelase valimised	(valijamehed)
19.00 – 20.00	<i>Õhtusöök</i>	
20.00 – 21.20	Jalgratastel Aafrikas (Ghana, Togo, Benin)	Rein Lepik
21.30 – 02.00	Puhkeõhtu, ansambel	
22.15	Aasta Matkaja ja Aasta Matkategelase väljakuulutamise. Tantsu vaheaegadel matkapildid-filmid	
20.00 -	Saun	

Pühapäev, 14. November

08.00 – 09.00	<i>Hommiikusööök</i>	
09.15 – 09.50	ERA aastakoosolek ja tulevikuplaanid	Guido Leibur,
09.50 – 10.10	2005 aasta matkaplaanid	Ülo Kangur
10.10 – 10.30	Lõuna-Eesti matkaradade auditeerimistulemustest	Guido Leibur
10.30 – 10.50	Veeturvalisuse koolitusest Eestis	Levo Tohva, Mart Reimann
10.50 – 11.20	Kokkuvõtte aruteludest, küsimused ja sõnavõttud	
11.20 – 11.30	Kokkutuleku lõpetamine	Levo Tohva
12.00 – 13.10	Ekskursioon Keila-Joa pargikompleksis	Veljo Ranniku

TERVITUS KOKKUTULNUILE

Lugupeetud matkajuhid! Ajad muutuvad, koos sellega ka maailmavaade. Euroopa Liitu astumisega toimus nihe suunas, mida ehk ainult hoolikas vaatleja oskas tähele panna. Nimelt täiesti märkamatu tehti valikud ka matkamises. Üks neist puudutas suhtumist ala harrastajasse e. täpsemalt tema õigusesse saada kompetentset ja turvalist juhendamist.

Maailmas suhtutakse sellesse valdkonda erinevalt - äärmuslikem neist Lõuna-Aafrika Vabariigis kus harrastaja vastutab iseenda eest ning korraldaja vastutus on minimaalne. Teise serva peal võiks olla Suurbritannia, kes väga üksikasjaliselt sätestab juhendaja kompetentsi, kehtivad paljud erinevad sertifikaadid, hea tava ning juhtumeid käsitletakse pretsedendipõhiselt. Harrastaja on kuningas. Ei ole kahtlustki kumma süsteemi mõjualasse sattusime meie.

Eestis on mõistlik asetuda skaala keskele, et rangete nõudmiste tõttu ei kaoks huvi juhendamisega tegeleda, kuid ka harrastaja õigused oleks kaitstud.

Areng ongi tõstnud tähelepanu keskmesse matkaja, harrastaja, looduses liikuja. Olgu selleks siis huvikeskuse matkaringi või lastelaagri laps, klubi või matkakorraldusfirmaga kaugmatkale suunduv täiskasvanu, välismaalane ehk eestlane, kes Eestis matkapaketi ostab.

Uus aeg toob ka matkajuhtidele vajaduse otsustada kas liikuda arenguga kaasa ning omandada süsteemsed teadmised ja kvalifitseeruda neile vastavale tasemele.

Seekordse kokkutuleku tõsisemas osas räägimegi uuesti matkajuhtide koolitamisest, matkade klassifitseerimisest, võistlustest, Eesti jalgsi- ja

rattamatkaradade olukorrast jmt. Matkade ülevaateprogrammis on kajastatud palju uusi põnevaid matku ja matkapiirkondi.

Soovin kõigile osavõtjatele nauditavat nädalavahetust!

Levo Tohva
Eesti Matkaliidu president

Matka-aasta 2004

Käesolev aasta oli Eesti Matkaliidu jaoks mitmes mõttes rahulik vaheaasta: matkajad ei võtnud ette nii tähelepanuväärseid matku ega ekspeditsioone, kui aasta varem, ei korraldatud rahvusvahelisi võistlusi ega kokkutulekuid, liidu liikmeskond klubide näol püsis peaaegu muutumatult, ei toimunud ka liidu juhatuse valimist ning matkadel osalenute arv langes umbes veerandi võrra.

Tähtjaks klubidelt laekunud andmete alusel ületas matkadel osalejate arv veidi 1500 piiri, eelmise aastaga võrreldes suutsid vaid kolm klubi (Matkasport, Narva ja Saaremaa) osalejate arvu suurendada. Konkurentsituult tõusis matkade ja osalejate arvu poolest esikohale Narva, Harju vahetas eelmise aasta neljanda koha teise vastu ja kolmanda koha hõivas Alutaguse. Kõiki kuute matkaliiki harrastasid Põlva ja Pärnu, viite liiki Harju ja Narva, kolm klubi tegelesid ainult ühe matkaliigiga.

Matkaliikidest suurenes osavõtjate arv võrreldes 2003 aastaga ainsana auto-motos (1 osaleja võrra), kõige rohkem kaotas harrastajaid jalgsimatkamine (üle kolmesaja), teised liigid kaotasid 10 – 20% harrastajatest. Nagu viimase tosina aasta jooksul tavaks, oli ka sel aastal matkade sportlik tase kehvapoolne. Nagu järgnevast matkajuhtide ja matkade tabelist (sealt puuduvad kahjuks Narva matkajuhtide ja matkade andmed) näha, moodustavad astmematkad 49% kõigist arvestatud matkadest (tabelis on matkad, mille kestus on 2 päeva või rohkem), II ja III astme matkad moodustavad aga vaid 10% kõigist matkadest. Matkade geograafia osas toimus sel aastal aga väike nihe paremuse poole, väljaspool Eestit korraldati 41% matkadest (2003 aastal 33%), väljaspool Euroopat 4% (2003 aastal 3%). Kaugeimad sihtkohad olid Jaapan, Kuriili saared ja Sahhalin.

Seda aga, et eestlaste rännukihk kuhugi kadunud pole, näitasid ka paljud ettevõtmised väljaspool Matkaliidu raame, rohkem pressit tähelepanu pälvisid ja kõneainet pakkusid Rain Lond ja Marko Kalve kevadel Gröönimaa jääkilpi ületades, mägironijate juhtumised Alpides ja Tjan-Šanis ning ka matkamees Olev Mark üksinda läbi Euroopa joostes.

Matkaliik Klubi	Jalgsi		Suusa		Mägi		Vee		Jalg- ratta		Auto- Moto		Kokku	
	gr	os	gr	os	gr	os	gr	os	gr	os	g r	os	Gr	os
Alutaguse MK	12	120	2	21			2	22	1	15			17	178
Harju MK	5	36	2	11			4	68	14	93	2	28	27	236
Matkaexpert					1	42							1	42
Matkasport			1	8									1	8
Matrix Grupp														
Mägieksp. klubi					2	19							2	19
Narva TK	22	157	10	73	2	15	19	179	8	62			61	486
Põlva MK	4	34	1	8	1	12	3	32	4	33	1	6	14	125
Pärnu MK	8	32	2	2	2	30	7	97	9	10	1	2	29	173
Saaremaa MK	5	116							1	18			6	134
Tallinna MK	6	43			2	16	1	11	8	80			17	150
Kokku:	62	538	18	123	10	134	36	409	45	311	4	36	175	1551

Raivo Plumer

Matkajuhid ja matkad 2004. aastal

Korraldav klubi	Eesnimi	Perekonna- nimi	Koduklubi	Matka Liik	Matkarajoon	Matka- aste
Alutaguse MK	Ingrid	Kuligina	Alutaguse MK	Jalgsi	Slovakkia	I
Alutaguse MK	Ingrid	Kuligina	Alutaguse MK	Jalgsi	Puhatu raba	I
Alutaguse MK	Ingrid	Kuligina	Alutaguse MK	Jalgsi	Agusalu soo	I
Alutaguse MK	Kalev	Pärt	Alutaguse MK	Jalgsi	Muraka raba	I
Alutaguse MK	Imre	Poom	Alutaguse MK	Vesi	Ahvenamaa	II
Alutaguse MK	Imre	Poom	Alutaguse MK	Vesi	Prangli	I
Alutaguse MK	Toomas	Bauvald	Alutaguse MK	Jalgsi	Lapimaa, Halti	I
Alutaguse MK	Toomas	Bauvald	Alutaguse MK	Jalgsi	Ohepalu	-
Alutaguse MK	Toomas	Bauvald	Alutaguse MK	Jalgsi	Põhara raba	-
Alutaguse MK	Toomas	Bauvald	Alutaguse MK	Jalgsi	Peterna raba	-
Alutaguse MK	Toomas	Bauvald	Alutaguse MK	jalgsi	Punasoo-Tudu	-
Alutaguse MK	Toomas	Bauvald	Alutaguse MK	suusa	Pikaristi-Tudu	-
Alutaguse MK	Toomas	Bauvald	Alutaguse MK	suusa	Risti soo	-
Alutaguse MK	Toomas	Bauvald	Alutaguse MK	jalgsi	Soontagana	-

Alutaguse MK	Toomas	Bauvald	Alutaguse MK	jalgsi	Agusalu soostik	I
Puhh	Alar	Süda	Alutaguse MK	ratas	Montenegro	II
Alutaguse MK	Alar	Süda	Alutaguse MK	jalgsi	Muraka raba	I
Harju MK	Toomas	Bauvald	Alutaguse MK	suusa	Norra (Jotunheimen)	I
Harju MK	Tõnis	Puss	Harju MK	Jalgratta	Rumeenia	I
Harju MK	Jüri	Kõiv	Harju MK	Jalgratta	Rumeenia	I
Harju MK	Jaan	Kiviall	Tallinna MK	Jalgratta	Rumeenia	I
Harju MK	Jaak	Kalle	Harju MK	Jalgratta	Kõrvemaa	-
Harju MK	Peep	Põntson	Harju MK	Jalgratta	Kõrvemaa	-
Harju MK	Jüri	Kõiv	Harju MK	Vee	Mustjõgi ja Koiva	-
Harju MK	Jüri	Kõiv	Harju MK	Vee	Ahja jõgi	-
Harju MK	Veiko	Adermann		Vee	Kasari jõgi	-
Harju MK	Jüri	Kõiv	Harju MK	Jalgsi	Kõnnumaa (raba)	-
ERL	Marike	Niinsalu	Harju MK	Jalgratta	Alutaguse	-
Loodus	Marike	Niinsalu	Harju MK	Jalgratta	Soome	-
Harju MK	Ivar	Vilde	Harju MK	Jalgratta	Lääne-Eesti, saared	I
Harju MK	Ivar	Vilde	Harju MK	Auto	Eesti	I
Harju MK	Ivar	Vilde	Harju MK	Jalgratta 4 matka	Harjumaa	-
Harju MK	Ivar	Vilde	Harju MK	Jalgratta	Lääne- Viru	-
Harju MK	Ivar	Vilde	Harju MK	Suusa	Võrumaa	-
Harju MK	Birgit	Itse	Harju MK	Auto	Lõuna- Saksa	I
Harju MK	Maie	Itse	Harju MK	Jalgsi 2 matka	Mohni saar	-
Harju MK	Maie	Itse	Harju MK	Vee	Läänemeri	I
Harju MK	Sander	Hausenberg	Harju MK	Jalgratta	Ahvenamaa	-
Harju MK	Ülo	Kangur	Harju MK	Jalgsi	Shotimaa	-
Harju MK	Ülo	Kangur	Harju MK	Jalgsi	Alutaguse	-
Matkaekspert	Valdo	Kangur	Matkaekspert	Mägi	Sloveenia	I
Matkasport	Anneli	Mere	Matkasport	Suusa	Põhja-Rootsi	I
Mägieksp. klubi	Tõivo	Sarmet	Mägieksp. klubi	Mägi	Türgi, Ararat	II
Mägieksp. klubi	Raivo	Plumer	Mägieksp. klubi	Mägi	Ida-Alpid	II
Põlva MK	Meelis	Maidla	Põlva MK	Suusa	Harjumaa	I
Põlva MK	Meelis	Maidla	Põlva MK	Jalgsi	Lõuna-Eesti	-
Põlva MK	Meelis	Maidla	Põlva MK	Jalgratta	Rootsi	I

Põlva MK	Argo	Kamja	Põlva MK	Vee	Viljandi- Pärnu	I
Põlva MK	Rainer	Kurusk	Põlva MK	Vee	Abava jõgi	I
Põlva MK	Levo	Tohva	Põlva MK	Vee	Soome Pärjänjoki ja Livojoki	II
Põlva MK	Levo	Tohva	Põlva MK	Jalgsi/ vee	Kuriili saared – Sahhalini	III
Põlva MK	Taivo	Oinus	Põlva MK	Mägi	Kaukasus	I
Põlva MK	Jüri	Varik	Põlva MK	Auto/ vee	Rootsi	II
Põlva MK	Jüri	Varik	Põlva MK	Jalgratta	Kagu-Eesti	-
Põlva MK	Timo	Varik	Põlva MK	Jalgsi	Läti	I
Põlva MK	Timo	Varik	Põlva MK	Jalgratta, 2 matka	Kagu- Eesti	-
Põlva MK	Timo	Varik	Põlva MK	Jalgsi	Kagu-Eesti	-
Pärnu MK	Ilmar	Saar	Pärnu MK	jalgratta	Jaapan	28päeva
Pärnu MK	Ilmar	Saar	Pärnu MK	jalgratta	Ümber Kiili lahe	II
Pärnu MK	Ilmar	Saar	Pärnu MK	jalgratta	Narva-Pärnu	I
Pärnu MK	Ilmar	Saar	Pärnu MK	jalgratta	Endla-Pärnu	I
Pärnu MK	Ilmar	Saar	Pärnu MK	mägi	Alpid	I
Pärnu MK	Valdur	Kolla	Pärnu MK	mägi	Jotunheimen	I
Pärnu MK	Valdur	Kolla	Pärnu MK	vee	Navesti	-
Pärnu MK	Valdur	Kolla	Pärnu MK	vee	Halliste	-
Pärnu MK	Valdur	Kolla	Pärnu MK	vee	Halliste	-
Pärnu MK	Valdur	Kolla	Pärnu MK	jalgsi	Läänemere rannik	-
Pärnu MK	Valdur	Kolla	Pärnu MK	jalgsi	Tahkuranna	-
Pärnu MK	Kristi	Reiman	-	vee	Halliste	-
Pärnu MK	Ahti	Sepp	-	vee	Halliste	-
Pärnu MK	Kristo	Sool	-	vee	Navesti	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgratta	Setumaa	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgratta	Kagu Eesti	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgratta	Saaremaa	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgratta	Vigala - Pärnu	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgratta	Riisiküla - Pärnu	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgsi	Pärnumaa	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgsi	Viljandimaa	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgsi	Hiumaa	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgsi	Soomaa	-

Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgsi	Rakvere kant	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	jalgsi	Soomaa	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	suusa	Kootsi –Tori	-
Pärnu MK	Mati	Türk	Pärnu MK	suusa	Soomaa	-
Pärnu MK	Raimond	Tamming	Pärnu MK	auto	Prantsusmaa	I
Saaremaa MK	Küll	Turja	Saaremaa MK	jalgsi	Tatrad ,Slovakkia	-
Saaremaa MK	Küll	Turja	Saaremaa MK	jalgsi	Tatrad ,Slovakkia	-
Saaremaa MK	Ülle	Rahula	Saaremaa MK	jalgratta	Saaremaa	-
Saaremaa MK	Jaak	Turja	Saaremaa MK	jalgsi	Olümpose mägi, Kreeka	-
Saaremaa MK	Küll	Turja	Saaremaa MK	jalgsi	Olümpose mägi, Kreeka	-
Saaremaa MK	Küll	Turja	Saaremaa MK	jalgsi	Kesk-Norra	-
Tallinna MK	Pavel	Rambak	Tallinna MK	Jalgsi	Itaalia	I
Tallinna MK	Pavel	Rambak	Tallinna MK	Jalgsi	Norra	I
Tallinna MK	Pavel	Rambak	Tallinna MK	Jalgsi	P-Soome	I
Tallinna MK	Kaja	Alliksoo	Tallinna MK	Jalgratta	Sloveenia	I
Tallinna MK	Elin	Einaru	-	Jalgsi	Sloveenia	I
Tallinna MK	Urmas	Kohal	Tallinna MK	Mägi	Itaalia	I
Tallinna MK	Anton	Palubinskas	-	Jalgratta	Horvaatia	I
Tallinna MK	Reet	Teppo	-	Mägi	Itaalia	I
Tallinna MK	Mati	Toom	Tallinna MK	Jalgsi	Itaalia	I
Tallinna MK	Urve	Madar	Tallinna MK	Jalgratta	Ahvenamaa	II
Tallinna MK	Urve	Madar	Tallinna MK	Jalgratta, 5 matka	Eesti	-
Tallinna MK	Guido	Leibur	Tallinna MK	Vee	Ahvenamaa	I

Koostas Ülo Kangur

3 kümnet + 0,3 kümnet aastat Harju Matkaklubi.

33 aastat tagasi tulid huvilised kokku ja otsustasid moodustada **Harju Matkaklubi**.

3 aastat tagasi ilmus Harju Matkaklubi tegevust käsitlev brožüür. Kuidas on läinud Harju Matkaklubil viimasel kolmel aastal?

Klubi näo määravad tema **liikmed**. Liikmeskond on suurenenud kolme aastaga rohkem kui 10%. Praegusel momendil on klubis 34 liiget. Klubi liikmeid on nii Tartust kui ka Saaremaalt.

Matkagruppe/matkajaid matkaliigiti aastate lõikes:

	63 -71	72-81	82-91	92-01	02-04	Kokku
Auto-moto		168/953	78/554	1/4	5/69	252/1580
Jalgratta		35/246	69/468	55/391	41/246	200/1351
Jalgsi	2/10	17/182	85/880	24/211	18/189	146/1472
Mägi		3/86	10/82	3/15	1/8	17/191
Suusa		39/315	66/600	1/6	3/27	109/948
Vee	10/73	119/623	57/424	3/26	10/133	199/1279
Speleo			7/61			7/61
Kokku	12/83	381/2405	372/3069	87/653	78/672	930/6882

Viimase kolme aasta jooksul on Harju Matkaklubi organiseerinud vähemalt ühe matkareisi. 2002. aastal Norrasse, 2003. aastal Horvaatiasse ja Lapimaale ning 2004. aastal Rumeeniasse.

77 matkast enamuse moodustavad puhkepäeva matkad. 2. raskuskategooria matku on tehtud 8 ning 1. raskuskategooria matku 21.

Vaid korra on jõudnud harju matkajad väljapoole Euroopa piire. 2002. aastal Tõnis Pussi poolt juhitud Elbruse matk.

Viimasel kolmel aastal on toimunud **Eesti matkatehnika meistrivõistlused**. Harju Matkaklubi ülesandeks on olnud seal jalgratta matkatehnika võistluste läbiviimine. Harju jalgratta võistkond on tulnud Eesti meistriks 2002. ja 2003. aastal. Sellel aastal saavutati Narva võistkonna järel teine koht. Harju noored jalgratturid võitsid esikoha nii 2003. kui 2004. aastal. Sellel aastal kahjuks rohkem noorte võistkondi ei olnudki.

2002. aastal toimus **Balti matkajate kokkutulek**. Harju Matkaklubi komplekteeris Eesti võistkonnad seal toimunud jalgratta matkatehnika võistlustele. Eesti põhivõistkond saavutas teise koha ning noorte võistkond esikoha.

Vaatamata mõningasele lume nappusele on Harju Matkaklubi korraldanud 2 kuni 3 **suusalaagrit** talve jooksul. Kõige pikemate traditsioonidega on Aegviidu suusalaager, mille jooksul külastame Valgehobusemäge ning suusatame Kõrvemaa suusaradadel. Juba viis aastat oleme korraldanud Kääriku suusalaagri. Ööbimiskohast Tartu maratoni suusarajale on ca 1 km, Kekkose suusarada asub 100 meetri kaugusel. Suusatamiseks paremat kohta on raske välja mõelda. Viimasel paaril aastal on toimunud ka Paluküla suusalaager. Sel juhul on võimalus külastada Loode-Eesti kõrgeimat tippu, nautida talvist raba vaikust või uisutada rabalaukal.

Üle 50 aasta on toimunud üritus „**Jõulud metsas**“. Mõnel aastal on Metsajõule peetud tegelikult linnas, siis viimane kord (2003. aasta) mindi tõelisse metsa Pakri poolsaarel. Esimest korda toimus üritus eramaal. Meid võõrustas kauaaegne matkaja Ilmar Laherand. Lumi tuli selleks päevaks maha ja tekitas ilusa jõulutunde. Sellel aastal toimuvad Metsajõulud 19. detsembril Aegviidu lähistel.

Suurt toetust leidis esimest korda toimunud heategevusüritus “**Puhas Rand**”. 126 osalist andsid oma panuse, et saaks prügist puhtaks rand Keila-Joast Türisalu pangani. Türisalu panga koristamisel tuli mägitatkajatel praktiseerida õppuste käigus omandatud mägironimise oskusi. Kui rand sai puhtaks algas pidu, mis kestis pea hommikuni. Ürituse peakorraldaja oli Türisalu Puhke- ja Koolituskeskus koostöös Prügivedu Grupp OÜ-ga.

Matkaradasid on klubi Harjumaal loodusesse märkinud ja hooldanud 10 aastat. Viimased valminud matkarajad on Anija ning Kuusalu II matkarada. Anija matkarada tähistati Anija looduskaitsealal, seda Harjumaa Keskkonnateenistuse tellimisel ning finantseerimisel. Kuusalu II matkarada on osa Euroopa E-9 rannikurajast, millega ühendati Kuusalu I ja Jõelähme matkarada. Kuusalu raja märkimist rahastas Harju Maavalitsus kohaliku omaalgatuse programmi kaudu.

Kui teil on tarvis giidi **Naisaarele** või **Mohnile** võite julgelt pöörduda Harju klubi poole. Harju klubi on korraldanud kaks kokkutulekut Naissaarel, nendest viimane 2003. aastal. Kolme päeva jooksul tutvuti Naissaare vaatamisväärsustega, giidiks oli Birgit Itse. Mohni saar on küll väike, kuid sellega tutvumiseks on mõtekas aega varuda kaks päeva. Mohni saarel on sobivaks teejuhiks Maie Itse.

2005. aastal planeeritud üritused on kirjas EML kalenderplaanis. Täpsemalt nendest üritustest saab teada Harju Matkaklubi kodulehelt: <http://www.matk.ee/harjumk/>

Kohtumiseni matkateedel ja teistel üritustel!

Jüri Kõiv
Harju Matkaklubi

Täna 20 aastat tagasi

(Kaugmatkajuhtide XVII kokkutulek 1984.a. Tallinnas)

Kes meist, käesolevast kokkutulekust osavõtjaist mäletab veel 20 aastat tagasi toimunut? Õigemini, kui vähe või palju on siin meie hulgas neid, kes olid XVII kaugmatkajuhtide kokkutulekul Tallinnas Matkamajas 1984. aasta sügisel? Vaatamata sellele, et too aasta tundub tänapäeval mingi isa-isade muinasajana, on praeguse matkaliikumise edasivijate ja tippude hulgas veel mitmeid, kes andsid tooni juba siis ja kui toonase matkamise taset ning ürituste ja osavõtjate arvu võrrelda tänasega, siis häbenema küll ei pea.

Kogunesime reede õhtul Tallinna Raekoja platsi ääres asuvasse 14. sajandist pärit majja, mille kohta leidub vanades ürikutes märke juba 1367. aastast. Pärast

mitu aastat matkajate endi vabast ajast tehtud tööd ja Poola spetsialistide ehitus- ja restaureerimistöid kannab see maja nüüd (22. juunist 1984.a.) Matkamaja nime.

Saja kaheksakümne matkajuhi hulgas oli külalisi Tatarimaalt, Lätist ja Kesk MKK ase-esimees Moskvast. Meie kasutada olid oma maja kõik nelja korruse ruumid, keldrist kuni pööninguni, kus asus suur koosolekute ja pidusaal. Seal kuulasime põhiettekandeid ja toimus ka laupäevaõhtune meelelahutusprogramm. Pühapäeva hommikul enne nõupidamise jätkumist tutvustasid Ekskursioonibüroo giidid meid Tallinna vanalinnaga.

Mida siis arutati ja milline oli matkamise seis lõppenud aastal?

Märgime kohe ära, et 1984. aastal toimus 584 registreeritud ja MKK poolt kinnitatud kategooriamatka minimaalse kestvusega 6 päeva ja pikkusega jalgsimatkal vähemalt 130 km. Neist, ligi kuuesajast matkast oli jalgsi- ja suusamatku vastavalt 159 ja 114. Raskemaid IV ja V kategooria matku oli 29, neist 9 vee- ja 9 suusamarsruuti. V kategooria suusamatka Lääne Tuvas juhtis Guido Leibur, süstamatka Pamiiri jõgedel Peeter Pungar, samas rajoonis ületas kurusid ja mäetippe grupp Tõivo Sarmeti juhtimisel.

Selle hooaja populaarsemad piirkonnad peale Baltimaade olid Kaukasus 34., Koola 31. ja Karpaadid 21. grupiga. Kaugemateks matkarajoonideks olid Altai 7., Kuriilid 3., Taimõri poolsaar, Jakuutia, Kamtšatka igaüks ühe grupiga. Erakordne huvi oli selle aasta kevadel Turkmeenia vastu, kus Kara-Kumi kõrbes sooritati 29 erineva raskusastmega matka. Harju matkaklubi tegi algust speleo- ehk koopamatkamisega.

Aasta jooksul läbiviidud rohkem kui kuuekümnest võistlusest, turiaadist, õppelaagrist ja ekspeditsioonist tooksin esile:

Koolinoorte suusaturiaad Põlva rajoonis jaanuaris ja Koola poolsaatel märtsis.

Jalgsimatkajate turiaad Kara-Kumi kõrbes aprillis ja “Uural-84” juulis.

IX Eesti meistrivõistlused matkatehnikas Naagel.

XIV Väana süstamatkaralli.

Vabariiklik matk “50 km 12 tunniga” Klooga – Väana piirkonnas.

Ühe-kahepäevaseid õppekogunemisi ja –laagreid korraldasid kõik matkaliigid. Tehti ettevalmistusi järgmisel aastal toimuvaks mägitatkajate V turiaadiks “Kirgiisia-85”.

Üheks põhilisemaks teemaks kokkutulekul oli matkamine kõrgemate spordijärkudeta, millest tegid ettekande meistermatkajad Ants Tuulmets, Leo Rahumägi ja Raimond Tamming, ning arutelu käigus leiti ka lahendus. Nagu programmist lugeda, on taolised probleemid aktuaalsed ka praegu.

Loodan, et käesolevast tagasivaatest leiab mõndagi mõtlemapanevat ka tänasel päeval.

Raimond Tamming

Kestvusvõistlus 'Matkasport 2004'

Seekordne 36 tunni kestvusvõistlus matkasportis, mis kandis järjekorranumbrit 4, toimus 4-6. juunini 2004 Ida-Virumaal. Asukohavalik võimaldas osalejatele pakkuda nõ kontrastiturismi, nagu kohaliku kaevandusmuuseumi müügijuht seda armastas öelda.

Nagu ikka, koosnes ka seekordne rada kolmest etapist. Alustuseks tuli läbida 50 kilomeetrit jalgsi, valdavalt mööda märga soomaastikku. Seejärel said osalejad oma võimeid proovile panna kanuuga mööda Narva jõge allavoolu sõudes. Jumet lisas asjaolu, et pidevalt pidid võistlejad jälgima, et nad ei satuks Venemaa piirivalve huviorbiiti. Samas oli ka võimalus, et Eesti piirivalve poolt korraldatakse passikontroll, kuna piiripunktis, kus ilmselt paari aasta jooksul ainsaks külaliseks on olnud kurikuulus sarimõrvar Ustimenko, arvatavasti midagi muud huvitavat ei toimunud. Näiteks enne võistlust kanuutrassi läbi sõites pidime meie oma veekindlalt pakitud passid mõneks minutiks sealsele piirivalvurile loovutama.

Raja üritasime üles ehitada võimalikult huvitavalt, et võistlejad kohaliku looduse eripäradega võimalikult palju tutvuda saaksid. Jalgsietapi marsruudi pidime paika panema arvestades asjaoluga, et võistlejad ei satuks piirkondadesse, kus käimine oli keelatud seal asuvate kotkapesade tõttu. Selle etapi jooksul pidid osalejad täitma ka paar lisäülesannet. Ühes metsas asuvas kontrollpunktis oli vaja leida asimuudi järgi üles 150 meetri kaugusel olev karjäär, kuhu oli kirjutatud järgmise punkti asukoht. Peipsiäärses kontrollpunktis tuli võistlejatel hakkama saada erinevate sõlmede tegemisega.

Kanuetapil erilisi valikuvõimalusi polnud. Rada pidi kulgema Vasknarvast mööda Narva jõge allavoolu, kuni Narva Soojuselektrijaamani. Vahepeal tuli läbi põigata ühest väikesest lisajõdest, kus oli ka kontrollpunkt, millele panime nimeks „Kas Tikud On Kuivad?“. Selles punktis pidid võistlejad endile kohustuslikus korras sooja joogi valmistama.

Silmas tuli pidada ka seda, et jõe vasakust kaldast liiga kaugele ei triiviks. Selle reegli eiramisel oleks võistkonnal avanenud võimalus Venemaal ühiskondlikult kasulikku tööd teha, enne kui nad Narvast kätte oleksime saanud. Niisugust kontrastiturismi vormi ei saanud aga õnneks keegi omal nahal kogeda. Kanuetapp ju iseenesest eriti raske ei olnud, aga vähemalt said osalejad nautida sõitu Eesti kalarikkaimal jõel. Ja tunnistagem, et selline võimalus just iga päev ei avane.

Võistlejatele tegi kanuetapi veel lihtsamaks tuul, mis nagu tellitult puhus kogu etapi vältel seljatagant. Seetõttu jõudsid tiimid kanuu lõpp-punkti oodatust tunduvalt varem. Esimesed napilt peale seda, kui kohtunikud jõudsid üle saada ehmatusest, mille tekitas ühe võistleja rattakummi purunemine suure pauguga. Kusjuures kõige naljakam oli asja juures see, et purunenud rattakummi omanikuks osutus korraldajate endi esindustiimi liige. Võistlejaid võttis vastu kohalik lõõtsmoonikumees meeolelukate pillilugudega.

Jalgrattadistantsi võis valida seekord suures osas ka mööda asfaltteid. Osaliselt ka selle tõttu jõudsid esimesed võistlejad finishisse esialgselt prognoositust varem. Samas aga üritasime osalejaid „läbi vedada“ Ida-Virumaa põhiliste vaatamisväärtuste juurest milleks olid näiteks soojuselektrijaam, pankrannik, Toila linn, Valaste juga, Kohtla-Nõmme kaevandusmuuseum jne.

Kaevandusmuuseumi juures oli ka pikem lisapeatus, kus võistlejad pidid täitma mitmeid lisaülesandeid. Ühel võistkonna liikmel tuli tegeleda seinaronimisega, sel ajal kui teised kaks kõite abil torni tipust alla laskusid. Veel tuli võistkonnal leida üles kontrollpunkt, mis oli peidetud maa alla kaevanduskäiku, kunagisse lõhkeainete lattu, kasutades selleks kaevanduse plaani ja enda poolt kaasavõetud lampi ning läbida kahest kontrollpunktist koosnev orienteerumISRada kaevandusmuuseumi territooriumil.

Seekordse kestvusvõistluse võitjaks osutus meeskond Hekotek-Maxim, segavõistkondade seas saatis edu Team PTM-i. Naiskondade arvestuses oli võidukas selle võistlusklassi ainus esindaja Boblbee.

Esimeste võistkondade ülikiire kulgemine rajal näitas nende väga head ettevalmistust ja meeskonnatööd. Samas aga tuleb tunnistada, et mõnus ilm ning suhteliselt kiirel maastikul kulgenud jalgrattarada mõjutasid tulemust päris suurel määral.

Igal juhul ootame kõiki järgmise aasta juuni esimesel nädalavahetusel Taevaskotta, ennast proovile panema. Luban, et rada saab olema huvitav, mitmekesine ja raske. Olles selles piirkonnas varem võistelnud, võin kindlalt väita, et maastik on seal väga ilus ning kindlasti saab rajal olema rohkem liikumist ülesmäge. Ehkki osalejate sõnul tundub peale 15-ndat võistlustundi ka 2 meetrine kungas Mount Everestina.

Tiit Tähnas

MATKaSPORT OÜ müügikonsultant

Matkavõimalusi Ida-Alpides

2004 aasta augustis korraldas Ararati ekspeditsioonist kõrvale jäänud osa Mägiekspeditsioonide Klubist 21-päevase reisi Ida-Alpidesse, soovides tutvuda Tirooli erinevate piirkondadega, aga ka Aadria mere võlude ja Kõrg-Tatraste südamega.

Liikumisevahendiks valisime kogunud “dolomiitlaste” ettepanekul 8+1-kohalise mikrobussi, kuhu hädapärast mahtusime ka kümnekesi. Soovitus piiras küll osalejate arvu, kuid oli sellegipoolest kuldaväärt, eriti arvestades meie alles reisi käigus kujunevat liikumismarsruuti ja ajagraafikut. Mikrobussi kasutades polnud vaja muretseda sõidumeerikute pärast, juhtida võis iga tavapärase autojuhilubade omanik, parkimistasud ja teemaksud olid sama suured kui

väikestel sõiduautodel ja meie väike seltskond mahtus enamasti puupüsti täis olevatesse kämpingutesse. Vaid paaril korral olime sunnitud koha leidmiseks kolm-neli kämpingut läbi sõitma.

Matkareisi käigus jäi meie teele 7 tippu: Zugspitze (2964m) Saksamaal, Rötlspitze (3026m) Šveitsis, Ortler (3905m, Tirooli kõrgeim) Itaalias, “Kolme Sõrme” massiivi tipuke (2534m) ja Tofana de Rozes (3225m) Itaalias Dolomiitides, Triglav (2864m) Sloveenias ja Rysy (2499m) Slovakkias. Kui enne reisi arvasime, et need Ida-Alpide ja Tatraste kahe- ja kolmetuhandelised on “tõeliste” mägedega võrreldes lahjakesed, siis tegelikkuses pidime oma arvamust muutma. Kui paar erandit välja jätta, nõudsid kõik tõusud tõsist pingutamist ja oma tehniliste oskuste rakendamist, olime tänulikud eelronijatele, kes olid rasked lõigud kettide, trosside ja julgestuspunktidega varustanud. Heitlikus ilmastikus halva nähtavuse korral kulusid need abivahendid hädasti ära.

Peale Ortleri teistel tippudel küll jää ja lumega eriti pistmist polnud, kuid järske nõlvu ja kaljusid jagus piisavalt. Ja millised kõrguste vahed: oru põhjast tipuni enamasti 1,3 kuni 2,2 kilomeetrit! 21 reisipäeva jooksul oli meil 11 ronimispäeva, viimastega kogunes ligikaudu 11 000 meetrit vertikaalset tõusu ja samapalju laskumist. Kaugel Aasia mäestikes õnnestub hõreda õhu tõttu selline hulk vertikaalseid meetreid koguda tavaliselt alles kaks-kolm korda pikema aja jooksul. Seega võib öelda, et Ida-Alpides on vaadete ja muljete kontsentratsioon kaks-kolm korda kõrgem!

Vabas looduses telgis ööbimine on enamasti keelatud, rahvus- ja loodusparkides (need ümbritsevad reeglina kõiki ilusamaid piirkondi) täiesti keelatud. Suurt mägedes liikuvat rahvahulka arvestades märkamatult telkida on väga keeruline, nii et enda mugavuse huvides ööbisime kämpingutes.

Hinnad on neis enam-vähem vastuvõetavad, kõrgeimad olid Itaalias Cortina d’Ampezzos ja Horvaatias Krk’i saarel Baška linnas (vastavalt 141 ja 142 krooni inimese kohta öö: arvestatud on nii inimese, telgi kui bussi maksumust), madalaim Tšehhis (28 krooni inimesele öö). Kuid enamasti õnnestus ka tingida, põhjuseks totaalne ülerahvastatus tipphooaja tõttu: algul öeldi enamasti, et kohti pole, kuid kui me ise telkimisplatsil koha suutsime leida, lasti suhteliselt meelsasti hinda alla

Odavaima kämpingus ööbimise (12 krooni inimese kohta) tegime Ungaris, kuid selle põhjuseks oli ilmselt registratuuriipiigade meeltesegadus ja keeleoskamatus. Kõige kallima öö veetsime Sloveenias Planica hütis Triglavi all (2401m, 217 krooni inimese kohta), see oli ka ebameeldivaim elamus teeninduse osas, igast liigutusest kumas ratsa rikkaks saamise soov. Tunduvalt kõrgemal Payerhütis Ortleri harjal (3020m) oli võimalus tingida ja ööbimine tuli ligi poole odavam.

Piiriületusi kogunes meil 17 (lisaks Eestile külastasime 12 riiki), summaarne piiriületuste aeg oli 49 minutit! Selles osas võib küll öelda, et oleme uue suure liidu liikmed. Veel aasta eest olime mõnel piiril õnnelikud, kui tunnist kiiremini üle pääsesime. Nüüdne ootamise rekord oli 12 minutit Leedu – Poola

piiril, osaliselt põhjuseks ekslik sattumine veoautode järjekorda (vastassuunas kulus ületuseks 1 minut). Ka Eesti ID kaart on kõva sõna, sellest piisas kõigil piiridel. Vaid Slovakkia – Poola piiril kontrollis piirivalvur arvutist, kas selline kaart ka ametlikult eksisteerib. Ilmselt sealses arvutis eksisteeris. Veidi kartlikult ootasime Sloveenia – Horvaatia piiri, ikkagi esimene väljumine EL-ist. Kuid läks päris libedalt, vaid kaks minutit. Ajakulu põhjuseks polnud mitte passide, ID kaartide ja nägude ülevaatus (need ei huvitanud kedagi), vaid probleemid turismiprospettide jagamisega. Piirivalvurid olid harjunud masina kohta ühe komplekti andmisega, meie küsisime mitut.

Suhteliselt palju sõitsime kiirteedel, tasapisi on ka Ida-Euroopas nende võrk tekkinud. Tülikas oli ainult kiirteemaksude tasumine, paaris riigis (Ungaris, Slovakkias) ei saanudki me pihta, kust ja milliseid kleepse oli vaja osta. Ega me väga ei püüdnud ka, lootsime kättejõudnud õhtusele hämarusele. Mõnes riigis (Poola, Sloveenia, Horvaatia) tüüdati ühtelugu maksupunktidega, eriti hull oli Lõuna-Poolas, kus peale maksmist oli õnn kilomeetrite kaupa rappuda remonditaval teel. Aga kokkuvõttes on kiirteel sõit ajavõit, mis kaalub kulutused üles (reisikuludest moodustasid teemaksud alla 1%). Linnades ja kitsastel Aadria mere äärsetel teedel istusime puhkuse tipphooaja tõttu sageli ummikutes, silma hakkasid eelkõige Saksa ja Itaalia numbrimärkidega autod.

Reisikulud inimese kohta olid 5800 krooni, neist 36 % moodustas bussi rent, 18 % kütus bussile, 23 % ööbimiskulud, 18 % kulud toidule ja 3 % priimusegaasile, muid ühiseid kulutusi oli vaid paari protsendi jagu.

Üldmulje on, et Ida-Alpid on väga mitmekülgne ja vaheldusrikas mägipiirkond, kus jätkub meelepärast tegevust peaaegu igale maitsele, eeldusel et suured matkajate/ronijate hulgad ei häiri. Pole küll ulatuslikke jää ja lumega kaetud alasid (globaalne soojenemine on siin eriti märgatavad jäljed jätnud), kuid seevastu on kõigile piirkondadele väga head ligipääsuvõimalused, täpsed kaardid ja hästi tähistatud radade ja kaljumarsruutide võrk.

Visuaalseid muljeid reisist võib saada internetist: <http://www.sea.ee/~ys/tirol/>

Raivo Plumer

Suuskaedel Rootsis Lapimaal Kungsledenil

(märts 2004)

Grupijuht: Anneli Mere
Liikmed: Meri Arro
Kattri Pauls - arst
Liivi Plumer - suusamatka rebane
Maiu Plumer - reisijuht
Raivo Plumer - marsruut
Mati Türk (Pärnu) – menüü, remondimeister
Rein Veskus - matkarebane
Bussijuht: Urmas Meriküll

Marsruut: Tallinn – laevaga Helsingi – mikrobussiga Pyhäjärvi – Kemi – Aavasaksa – Kiruna – Abisko – suuskaedel Kuningarada: Abeskojavri – Radunjarga – Alisjavri – Alesjaurestugorna – Tjäktjapasset 1130m – Kuoperjakka – radiaal Cuhcavaggi orusuudmesse – radiaal Guobirvaggi orgu Kebnekaise läänenõlvadele (Rabotsi liustik, Firnpasset kuru 1549m, Drakryggeni idahari 1630m) – Singistugorna – Kebnekaise fjällstation – Laddujavri – Nikkaluokta – mikrobussiga Kiruna – Oulu – Helsingi – laevaga Tallinn

Suusamarsruudi kogupikkus 136 km (sealhulgas radiaalid 24 km).

18.-28. märtsil 2004 veetsime oma talvepuhkuse suusamatkal olles. Seekord sai külastuskohaks Rootsimaal asuv Kungsleden ehk kuningatee. Olin seda kuulsat matkarada läbinud ning ka Kebnekaise tipus käinud aastaid tagasi jalgsi ja suveoludes, nüüd siis avanes võimalus ka talvetingimustes see marsruut läbida. Eesmärgiks vaadata Kebnekaise mäge igast ilmakaarest ning võimalusel üritada ka Kebnekaisele tõusta sealt kust lumeolud võimaldavad. Kuna eelluure tulemusena oli teada, et seda mäge talvel ilma alpinismivarustuseta vallutada ei õnnestu (jäised mäeharjad), siis loobusime juba kodus olles mõttest kindlasti ka tippu jõuda.

Toon katkendi Raivo poolt koostatud matkapäevikust radiaalipäeva kohta, mil õnnestus Kebnekaisele kõige lähemale jõuda läänepoolsest küljest:

24. märts (K) Kuoperjakka onn – radiaal Rabotsi liustikule ja Drakryggeni tipu harjale.

Liikuma saime 10.00. Pöörasime kirdesse Guobirvaggi orgu, möödusime sillast ja tõusime oru põhjanõlval ülespoole. Rootsi kõrgeim ahelik oli meie ees hästi näha, kuigi tipud ise kippusid pilvedesse kaduma. Umbes 1100m kõrgusel turnisime risti läbi umbes 20m sügavuse ojakanjoni ja Drakryggeni tipu läänenõlva alusel platool võtsime kerge eine. Esmakordselt matka jooksul oli ideaalne ilm, selge, vaikne, intensiivse päikesekiirguse käes hakkas isegi palav.

Ületasime Drakryggeni läänenõlva aluse põndaku ja laskusime tipu lõunanõlva traversseerides umbes 1200m kõrgusel Rabotsi liustikule, eesmärk

oligi võimalikult vähe kõrgust kaotada. Liustiku laugel keskosal tõusime tasapisi ülespoole, saatjaks suurepärased vaated liustikku lõunast ja idast piiravatele umbes 600m kõrgustele kaljujärsakutele. Need järsakud varjasid peagi meie eest päikese, kohe hakkas külm. Jätkasime tõusu Drakryggeni tipu taguse Firni kuru poole. Üks turiste sõidutav helikopter tegi tiiru ümber Kebnekaise tippude. Rühkimise vahepeal imetlesime aeg-ajalt kaljusid. Järsemad (kuni 200) liustikupõndakud, kus lumi suuskade all kuni 15 cm läbi vajus, väsitasi tublisti, janu hakkas vaevama. Lõpuks sumpasime sügavas lumes järsust paarikümne meetri kõrgusest kuruvisangust üles ja 15.10 olime 1549m Firni kurul. Põhjakaares avanesid lumuvad vaated lumisele mägimaastikule, eriti 2043 meetrisele püramiidjale Gaskkasbakti tipule. Kuru põhjanõlv on tunduvalt järsem, seal on ka lühike liustik.

Kurusadulast kõrgemal avastasime 5 paari telemark-suuski ja seljakotid. Tõusime kitsal lumisel kaljuharjal suusaomanike jälgedes umbes 80 meetrit kõrgemale Drakryggeni tipu poole, edasi ei olnud mõtet ilma kassideta minna. Oivalised vaated kolmes suunas, eelkõige lõunasse Kebnekaise tippudele (Lõunatipp 2114m, Põhjatipp 2097m), pildistasime usinalt. Drakryggeni tipult laskusid seongus 5 rootsi noormeest, kõik kasside ja kirkadega. Olid suuskadel tõusnud Kebnekaise fjällstationist Tarfala kaudu Firni kurule, laskuda plaanivad sama teed pidi. On seal baasis nädal aega laagris, homme plaanivad tõusta Kebnekaisele.

16.20 hakkasime tulnud teed pidi kurult tagasi laskuma. Teist kurunõlva hindasime liiga järsuks (km kohta üle 300m laskumist) ja edasine org Drakryggeni põhjaküljel on liiga lauge, tuleb sügavas lumes rada sumbata. 16.25 saime suusad kuruvisangu all alla, laskumine piki Rabotsi liustikku läks lennates. Veerand tunniga olime juba 4 km eemal liustikuotsalt maas.

Päevaga läbisime 20 km, tõusu-laskumist 980m, kõrgeim punkt 1630m. Puhas tõusuaeg 4.10, laskumisaeg 1.05. Ilm väga ilus, veidi pilvi, valdavalt tuulevaikne, temp. – 5 ... – 7°C.

Matkarajooni kokkuvõtteks: Kungsleden on suusamatkamiseks ideaalne koht – saab läbi ajada kas telkides ööbimisega või kui on soov ööbida mägihotellides, siis need on kogu matkarajal olemas just ca päevateekondade kaugusel, umbes iga 20-30 km tagant. Neis ööbimine on aga suhteliselt kallis: Rootsi turismiklubi liikmetele 195 SEK öö, muudele matkajatele 295 SEK öö.

Ilm on vahelduv nagu Põhjamaal talveperioodil ikka – paari tunniga pöörab väga ilus talveilm purgaaks ja ole siis tubli ning püüa tormi käes püsti jääda või pane telk ca 20 m/s puhuva tuulega lagedale mäenõlvale püsti. Ka temperatuurikõikumised on suured: mägedes päikesekiirguse käes on väga palav, samas mäe varjus tuleb kõik riided mis kaasas on selga panna,. Värskest sadav-sadanud lumi takistab nii libisemist kui ka varjab maapinnal väiksemad kaljunukid ja liustikul jäälohed, millele laskumisel kindlasti otsa -sisse sõidad. Tagajärjena leiad kindlasti end ja varustust rõõmsalt lumehangest kokku korjamas. Kõik ebamugavused korvavad aga –20°C juures öösel üle taeva

veiklevad eredavärvilised virmalised, pikad liuglemised suuskadel mäeküljelt alla orgu, talvine kuum grokk, karged talvehommikud ja hingematvad vaated lumistele mägedele.

Koerarakendeid kohtasime väga vähe võrreldes Soomega. Meile ootamatult osutus suusamatkamine Põhjas populaarseks just vanemate inimeste seas. Abivahendina kasutatakse seljakottide asemel üsna palju rakenditega järelveetavaid kelke.

Rajooni sõit – soovitatavalt oma transpordiga (oma buss või auto eraldi juhiga), mis tuleb matkajatele lõpp-punkti vastu. Autoteid on Põhja-Rootsis mägede rajoonis väga vähe ja ühistransporti seal praktiliselt pole (buss käib vaid suveperioodil).

Meie suusamatka kokkuvõte:

Seitsme matkapäevaga läbisime suuskadel 136 km, puhas liikumisaeg 31 tundi 45 minutit, summaarselt tõuse 2320m, laskumisi 2150m.

Kõik matkakulud kokku (koos bussisõidu toiduga ja veepargi külastamisega) olid inimese kohta ligikaudu 4000 EEK.

Igatahes järgmisel aastal märtsi lõpus läheme jälle suuskadel Põhjamaale! Kuhu täpsemalt – küsi, kui soovid liituda!

Anneli Mere
MATKaSPORT OÜ

Dolomiidid 2004

Mullusuviseid matkaplaane hakati veeretama juba üsna varakult, kui Tallinna Matkaklubi hõikas välja variandi puhata matkates Dolomiitides.

Tuttavatelt olin kuulnud Dolomiitidest vaid kiitvaid hinnanguid ja parim viis seda kogeda ja kontrollida oli ise kohale sõita. Samuti sobisid Dolomiidid ka algajatele matkajatele – kategooriasse, kuhu lahterdusid minu 12 kuni 16 aastased matkarebastest lapsed Tuuli ja Heigo ning nende sõbrad Maarja ja Norman. Kevade edenedes liitusid meiega veel Rein, Vello, Riina, Meelis ja Thea.

Alpinisti kogemustega Reinu eestvedamisel saadi siis ka esimesed ronimise ristsed Astangu ronimisnõlval. Seda mööda, kuidas kulges materjali kogunemine Dolomiitide kohta, muutus ka matkaplaan, mis lõpuks sisaldaski vaid ühepäevaste retkede plaani. Samuti sai selgeks ja hiljem kohal olles ka kinnitust, et Dolomiitidesse tasub kaasa võtta täielik isiklik tehniline varustus. Igal ühel oma ronimispüksid, rinnasid, otsad kahe karabiiniga + kolmas karabiin haarava jaoks. Dolomiitides ei ole üleliigne ka kiiver, sest rajad kulgevad sageli mitmel kõrgustasandil ja kuna mäed on küllaltki pudenevast materjalist peab olema juhuslike kivide eest kaitstud.

Peale nimetatute kuulusid varustuse hulka ka käimiskepid, mis igapäevaseid tõuse laskumisi arvestades pisut koormust põlvedele aitasid jagada. Misurina järve ääres olevas turismikompleksis asuvates matkapoodides oli saadaval ka soodsate hindadega rikkalik valik. Kasse ja kirkat läks tarvis vaid matka viimasel päeval liustikul liikudes. Vajalikuks osutusid ka glülooptaskulambid, sest mitmes kohas sai liigutud sõjaaegseid tunneleid pidi, kus käsi läks vaja ronimiseks, aga valgust nappis.

Eelharjutustest võttis võimalust mööda osa kogu grupi rahvas, marjaks kulusid ehk kõige enam kõiega laskumise ja nõlval liikumise harjutamine.

Matkarahva kogunemistel olime grupijuhtidega kooskõlastanud laias laastus piirkonnad, mida päevasteks sihtpunktideks planeerisime ja ka selle, et matkapiirkonnas ööbime kõik ööd Misurina käämpingus, mis oli ka eelnevalt broneeritud. Misurina käämping on matkarahvale kena peatuspaik heade pesemisvõimaluste ja ka asukoha mõttes. Suhteliselt käeulatusse jääb hulk vaatamisväärseid piirkondi, nii et plaanipidamine suurt peamurdmist ei vajanud.

I matkapäev. Kaua tehtud kaunikene matkaplaan kõrbes juba esimesel hommikul - sest sadas tihkelt vihmakest ja kella seitsmesest väljumisajast ei tulnud miskit välja. Käiku läksid varuplaanid. Sorapissi massiivi asemel valiti kahe piirkonna vahel ühele ja teisele poole Misurina käämpi. Meie grupp valis esimese päeva teekonnaks tõusu Rif. Popena kurule. Ilm paranes kiiresti ja kella kümnest saime liikuma. Kaasas vaid lõunaoode ja jook.

Rif Popena kurult imelised vaated! Nii Sorapissi kui Tre Cime massiivi poole. Laskumisel sattusime kunagisele rusuvoolule, mis ka kurult laskumise raja kohati oli kaasa viinud. Tagasi laagripaika jõudsime suhteliselt varakult, kahe kolme paiku.

II matkapäev. Startisime bussiga juba varakult seitsme paiku sihiks Rif. Auronzo (2320m). Tunnikene tõusu äkiliste kurvidega mägitöödel ja peatselt alustasime juba jalgsimatka ümber Tre Cime turritavate mäemassiivide. Grupid valisid erinevad liikumisteed – selles piirkonnas on võimalus vastavalt võimetele valida jõukohane rada – alpinistidele mõeldud seinamarsruutidest kuni kasvõi titekärudega kõndimiseks sobilike radade.

Soojendus lõppes restorani Rif. Locatelli alle Tre Cime juures (2405m), kus toimus suur varustuse sättimine, sest edasi kulges meie rada ferratat pidi, mis eeldas juba varustuse kasutamist. Ferrata Monte Paterno (2744m) on hinnatud kergete kategooriasse, kuid meiesugustele pakkus matka teisel päeval piisavalt närvikõdi esimeste ronimisharjutuste ja ka kaunite vaadete poolest. Kurule jõudsime koos Urmas Kohali grupiga. Kuna tipuferrata oli väga ülerahvastatud ning liikumise aega veel piisavalt, otsustasime edasi liikuda ferrata vasakut haru pidi, mis viis üle nimetu tipu ja laskus kaarega orgu, kust siis uuesti Rif. Auronzo poole tõusta tuli, kuna seal ootas meid buss. Igaljuhul oli meiepoolne rõõm hästi kordaläinud päevast!

III matkapäev. Kuna ilmateade lubas kolmandakski päevaks ilusat ilma, valisime sihiks Tofana piirkonna. Peale esmast ca 700m ühist tõusu jagunes

seltskond mitmeks. Ka meie grupi tugevamad siirdusid Giovanni Lipella ferratale. Viimane kuulus keskmise raskusega radade hulka. Meie rühma eesmärk oli esiteks läbida Astaldi seinatraavers ja seejärel tõusta Tofana di Rosese tippu (3225m). Päeva kõrguste vahe ca 1500 m. Eesmärgi täitsime 100 protsendiliselt! Esimesed tipuraskused ja –rõõmud!

IV matkapäev. Eelmisel päeval kogetud väsitavad tipuvallutused vajasisid veidike klaarimist ja sestap valisime puhkepäeva marsruudiks tõusu Col Rosa mäe (2166m) lähedal asuvatele koskedele: Cascata de Fanes (1615m) ja mõnesaja lisameetri tõustes ka Cascata Sbarco de Fanes. Tõusu ca viiesaja meetri ringis. Mõlemad kosed asuvad kanjonis ning on varustatud lühikeste ferratadega. Liikusime mööda jalgrattateed, mis kohati oli isegi asfalteeritud. Teeraja ääres olid tähistatud ladinakeelsete siltidega kõik kohalikud puuliigid. Päris mõnus oli vahelduseks liikuda koduses kuusemetsas puude varjus ja kuulutada sügaval kanjonis kohisevat jõemühinat.

V matkapäev. Sihiks Cristallo massiiv. Nii lihtne see harjale tõus siis oligi - sedapuhku veduriks kohalik tõstuk. Siiski kulutasime kohalikkude matkarada jõudmaks II tõstukini, tõusuks kuluks ligi tund. Tegelikult alustatakse ferratat kusagilt Cortina d'Ampezzo poolt ja tõustakse Rif. Dibona suunas ülesmäge. Kuna ilmaga meil ei vedanud, liikusime suhteliselt ühtlases pilves mööda ferratat Cristallino tippu (3008m) ja seejärel pöördusime tagasi. Ferrata Ivano Dibona on kindlasti väga ilus harjamarsruut, mis on liigitatud kergete kategooriasse ja ilusa ilmaga pakub kindlasti silmarõõmu igas eas liikujatele.

VI matkapäev. Matka viimane tõusuplaan - Marmolada tipp – Puente Penia 3343m. Kohalik kõrgeim mägi. Samuti ainuke marsruut, kus tõusta tuli mööda liustikku. Kassidega ja ka julgestusega. Tõusime rada pidi, mis oli sel aastal liustikule nn sisse käidud ja oletasime, et kaljune lõik enne harjatraaversit on kindlasti ferrata stiilis varustatud metalltrossidega. Juba ronimist alustades selgus siiski tõsiasi, et mingit trossirada ei olnud ja nii ronisimegi ilma julgestuseta. Kuna esimesed kribinal krabinal muudkui ülespoole turnisid, ei jäänud ka taganttulijail valikuvabadust ja mis seal muud kui järele. Juba harjal valdas meid tõeline alpinisti tunne – veel viimane harjatraavers lumel ning võisimegi tunnistada ümbrust kohalikust kõrgeimaist punktist. Laskumisel kasutasime siiski julgestusköisi. Naelad olemas. Kolm köietäit ca 100m. Jooksuga allamäge, et viimase „trammi“ peale jõuda – köisraudtee lõpetas kusagil kuue paiku. Pooled meist pidid siis ka viimase lõigu nii õelda jalgsi laskuma.

2004 aasta suve jäävad meenutama sisutihedad matkapäevad Dolomiitides ja hea matkaseltskond Tallinna matkaklubist küll parimast küljest!

Aitähk reisikorraldajale.

Reet Teppo, grupijuht

Eesti matkajuhtide 36. kokkutulekust (Oisu'l) osavõtjad

Jrk Nr.	Osavõtja		Klubi	Jrk Nr.	Osavõtja		Klubi
1	Guido	Leibur	Tallinn	35	Jaana		Matkasport
2	Pavel	Rambak	Tallinn	36	Argo	Mere	Matkasport
3	Kaja	Alliksoo	Tallinn	37	Marge	Kõrgekuhi	Matkasport
4	Jaan	Kiviall	Tallinn	38	Tiit	Terras	Matkasport
5	Rutt	Mäeots	Tallinn	39	Kristel	Lepik	
6	Evi	Valdre	Tallinn	40	Olev	Ojalill	Matkakool
7	Peeter	Pungar	Tallinn	41	Eerik	Lossmann	
8	Lembit	Luha	Alutaguse	42	Tõnu	Pihlakas	
9	Saue	Lastekaitse		43	Eili	Zilmer	
10	Saue			44	Maidla	Aljasmäe	
11	Saue			45	Urmas	Kohal	
12	Saue			46	Rein	Lepik	
13	Saue			47	Levo	Tohva	Põlva
14	Marko	Mänd		48	Meelis	Maidla	Põlva
15	Tiiu	Müürsepp		49	Sulev	Solnik	Põlva
16	Arvo	Müürsepp		50	Rainer	Kurusk	Põlva
17	Valdur	Kolla	Pärnu	51	Cristelle	Tohva	Põlva
18	Anneli	Kolla	Pärnu	52	Airi	Varik	Põlva
19	Mati	Türk	Pärnu	53	Anne	Praks	Tallinn
20	Ilmar	Saar	Pärnu	54	Maarika	Velsker	Matkakool
21	Aleksander	Annus	Tallinn	55	Jaan	Terep	Matkakool
22	Tõnis	Puss	Harju	56	Karl	Madarik	Matkakool
23	Taimi	Viidna	Harju	57	Endla	Pesti	Viljandi
24	Ivar	Vilde	Harju	58	Ülo	Kangur	Harju
25	Jüri	Kõiv	Harju	59	Anti	Karlin	külaline
26	Jaak	Kalle	Harju	60	Sirje	Ojalill	külaline
27	Urve	Madar	Tallinn	61	Valdo	Kangur	Matkaeksp
28	Raivo	Plumer	Mägieksp.	62	Ülle	Soe	Matkaeksp
29	Maiu	Plumer	Mägieksp.	63	Üllar	Valdre	Tallinn
30	Liivi	Plumer	Mägieksp.	64	Alar	Süda	Alutaguse
31	Anneli	Mere	Matkasport	65	Tõivo	Sarmet	Mägieksp.
32	Tarmo	Mere	Matkasport	66	Raimond	Tamming	
33	Helen	Vorobjova	Matkasport	67	Toomas	Bauvald	
34	Arvo		Matkasport				

Matkajate ja matkategelaste juubeleid ja tähtpäevi 2005.aastal

Jaanuar

1.	Ilmar Laherand	70
30.	Kalju Tiik	60
	† 9.11.2003	

Veebruar

15.	Evald Seibe	84
17.	Anto Raukas	70
26.	Heino Vilipere	75

Märts

1.	Henno Sepp	83
21.	Endel Isop	83
25.	Aksel Sulengo	80
	† 25.07.1969	

Aprill

6.	Arno Sults	50
15.	Vambola Lammas	81

Mai

5.	Jaan Zimmermann	125
	† aeg teadmata	
8.	Õilme Tomberg	75
20.	Hulda Valner	75
26.	Mart Kainel	60
31.	Armult Reinsalu	82
31.	Helle Rüstern	70

Juuni

4.	Ilme Hunt	50
4.	Rudolf Kolk	80
	† 4.03.2000	
6.	Enno Piibeht	70
	† 14.04.1996	
21.	Asta Rääk	83
24.	Villi Ehatamm	75
27.	Enn Saik	70
	† 25.11.2003	

Juuli

1.	Karl Luht	82
7.	Harri Treial	75
8.	Artur Koppel	84
25.	Eeli Tiigimägi	75

August

15.	Hillar Kaal	75
	† 8.08.1983	
15.	Rein Randma	70
	† 17.03.1993	
20.	Endel Saar	70
30.	Arvo Kannel	60

September

3.	Gustav Vilbaste	120
	† 21.02.1967	
18.	Vello Pikkur	75
30.	Maaja Raid	60

Oktoober

11.	Eduard Leppik	81
23.	Alfred Treufeldt	80
	† 2.02.1960	
27.	Valdur Rummo	75
31.	Enno Välk	70

November

3.	Ilme Reintam	75
7.	Elmar Einasto	110
	† 28.03.1976	
8.	Urmas Kauniste	50
15.	Laine Linnus	75
	† 12.03.2004	
20.	Arno Brackman	84
22.	Väino Soo	70

Detsember

21.	Tiit Masso	70
16.	Ralf Mill	75

Õnnitleme kõiki 2005. aasta juubilare ja tähtpäevalisi, soovime reipust ja teotahet.

Mälestame lahkunuid.

Eesti Matkaliidu juhatus

Tallinn, november 2004

Nimekirja koostas Eesti matkajate leksikoni (2001) järgi K.M.Johannes

IN MEMORIAM

Enn Saik

27.VII 1935-25.XI 2003

Raske haigus viis manalateele Eesti auto- ja motomatkamise kauaaegse ja väsimatu matkajuhi, NSVL meistersportlase, Eesti meistermatkaja, autoinseneri Enn Saiki. Matkamisega tegi ta algust 1957.aastal spordiühingu Spartak auto-motomotka sektsioonis tehes esimese motomotka Lätimaal. Mootorrattale jäi ta truuks paljudeks aastateks: 40 aasta jooksul sooritas ca 60 pikemat, peamiselt motomatka. Tähelepanuväärsemad ja meeldejäätavamad motomatkad on toimunud Kesk-Aasias mööda iidset karavaniteed läbi Kara-Kumi kõrbe, Tallinnast Vladivostokki, Altai mäestiku asustamata piirkonnas jm. Palju kordi on tsiklirattad viinud rännumeest ka Skandinaaviamaadesse jt Euroopa riikidesse. Enn on osalenud paljudel Eesti, Balti riikide ja üleliidulistel matkajate kokkutulekutel ja võistlustel võistleja, kohtuniku, treeneri ja korraldajana. Oli NSVL meister motomatkamises, aastatel 1980-1988 Eesti Matkaföderatsiooni VMMK büroo liige. Oli tegev Eesti Motomatkajate klubis jm.

Mälestus tõsisest ja väsimatust matkamehest jääb kestma Eesti motomatkajate mälestusse.

Harald Akkerman

7.II 1923-9.II 2004

Lahkus Igaviku teele Tallinna Matkaklubi teenekas ja väsimatu matkamees, kelle tõi matkamise juurde alles täismehena armastus looduse ja kutsumus rändamise vastu. Esimese pikema jalgrattamatka tegi ta Lätimaale 1974, on sooritanud ligi 30 kategooriamatka, neist juhtinud üle poolte. Jäi truuks jalgrattamatkamisele kuni tervis lubas. Tulnud mitmel korral Eesti meistriks jalgrattamatkamises, NSVL meistersportlane matkamises, Eesti meistermatkaja, kaugmatkajuht. Tegutsenud matkajate kokkutulekutel ja võistlustel võistleja ning kohtunikuna, aktiivselt kaasa löönud puhkepäeva jalgratta- ja jalgsimatcade korraldamisel Tallinnas. Tegutsenud klubi matkakoolis õppetöö korraldamisel, matkainstruktor.

Matkarahvale jääb Harald meelde tasakaaluka, alati abivalmi ja sõbraliku matka- ja klubikaaslasena.

Laine Linnus (Loonet)

15.XI 1930-12.III 2004

Lahkus teeneline haridustöötaja, Noorte Turismimaja asutamise üks initsiaatoseid Laine Linnus (Loonet) töötadesi seal ligi 40 aastat metoodiku, osakonnajuhataja ja direktori asetäitjana. Matkamisega hakkas tegelema õpingute ajal 1950. aastate algul. Sooritanud pikemaid jalgsi-, jalgratta, paadi- ja suusamatku, olnud paljude koolinoorte matkade juht ja tegutsenud koolinoorte matkamise korraldamise ja metoodilise juhendamise. Teinud märkimisväärset tööd õpilaste suunamisel matkadel oma kodukoha ja Eestimaa vaatamisväärsuste tundmaõppimisele, koostanud, avaldanud trükis ja levitanud metoodilisi materjale. Seostas järjekindlalt ja oskuslikult matkamist kooli õppetööga. Ta on olnud VSÜ Kalev Tallinna matkasektsiooni presiidiumi liige ning Vabariikliku matkasektsiooni noortetöö komisjoni esimees.

Tegeles aktiivselt kodu-uurimisega, oli Tallinna Linnamuuseumi kodu-uurimise ringi ja Eesti Kodu-uurimise Seltsi juhatuse liige.

Guido Vene

10.VII 1931-26.X 2004

Lahkus meie seast Eesti pärastõjajaegele matkamisele üks alusepanijatest Guido Vene. Olles palju aastaid koosseisuline spordi- ja turismitöötaja: VSÜ Kalev Viljandi Turismibaasi vaneminstruktor, 1956-1960 sama baasi ülem ja ja Kalevi KN instruktor, aastatel 1960-1965 EV Turisminõukogu vaneminstruktor ning edasi veerand sajandit kuni Turisminõukogu likvideerimiseni 1990. aastal - aseesimees, tegeles ta aktiivselt ja loominguliselt matkaspordi ning ühiskondliku matkatööga VSÜ Kalev Tallinna Matkaklubis jt matkaorganites. Ta on sooritanud üle 20 kategooriamatka, harrastanud peamiselt jalgsi- ja süstamatkamist, aga ka jalgratta- ja suusamatkamist. Oma esimese kategooriamatka Dagestanist Gruusiasse tegi 1949. aastal. Osales 1954 esimestel Eesti matkajate mägi- ja suusamatkadel, 1956 juhtis Eestist esimesena 3. raskuskategooria jalgsimatka Koolas. Võttis osa Eesti matkajate esimesest kokkutulekust (1955) võistlejana, hiljem tegutsenud paljudel Eesti, Balti ja üleliidulistel kokkutulekutel kohtuniku ja korraldajana. Meistersportlase kandidaat matkaspordis, vabariikliku kategooria matkaspordi kohtunik, vaneminstruktor. Oli rahvamatkamise korraldamise üks algatajatest, avaldanud matkateemalisi kirjutisi ajakirjanduses, esinenud palju kordi TV-s ja raadios. Olnud paljude ühiskondlike matka- ja spordiorganisatsioonide juhtorganite liige.

Eesti matkajate mälestusse jääb Guido heatahtliku, sõbraliku ja alati abivalmi kaaslaste ja juhina.

Kaljo-Mihkel Johannes

Eesti Matkaliidu 2005 a. üritusi

Kuu	Kuupäev	Üritus	Osavõtt	Korraldaja	Vastutaja
Jaanuar	22 - 23.01	Suusalaager Aegviidus	huvilised	Harju MK	J.Kalle
Veebruar	24 - 27.02	Suusalaager Käärikul	huvilised	Harju MK	J.Kõiv
Märts	16 - 23.03 16 - 30.03	Puhkus ja jalgrattamatk Tenerifel	huvilised	Harju MK	T.Puss
		Suusamatk Rootsis, 10 päeva	huvilised	Harju MK, Alutaguse MK	J.Kõiv T. Bauvald
Aprill	2.04	EML volikogu istung	volinikud, külalised	EML juhatus	
	23.04	EML liikmes- organisatsioonide kärjad	esindajad, huvilised	EML juhatus	
	30.04.- 1.05	Üritus "Puhas rand" Türi alus	huvilised	Harju MK	T.Puss
Mai	14 - 15.05	Eesti meistrivõistlused matkaspordis Harjumaal	võistlejad, huvilised	EML juhatus	
Juuni, juuli					
		Balti matkajate kokkutulek Eestis	huvilised	EML juhatus	
	1 - 3.07	Harju klubi suvepäevad	huvilised	Harju MK	juhatus
	22 - 24.07	Jalgrattamatk Eestis	huvilised	Harju MK	J. Kalle
	Juuli- august	Jalgsimatk Altai 30 päeva	huvilised	Harju MK, Alutaguse MK	J.Kõiv T. Bauvald
August	05 - 19.08	Matkareis Alpides(Bernina- Dolomiidid)	Kogu perele	Pärnu Matkaklubi	Ilmar Saar, Koidu Nõmm
September	11.09	EML liikmes- organisatsioonide kärjad	esindajad, huvilised	EML juhatus	
	11.09	Euroopa ühine matkapäev	huvilised	Harju MK	J.Kõiv

	16 - 02.09	Matkareis Sitsiilia (Stromboli-Malta)	huvilised	Pärnu Matkaklubi	Ilmar Saar, Koidu Nõmm
	september	Üritus 'Puhas rand''	huvilised	Harju MK	T.Puss
	22 - 25.09	ERA aastakoosolek Hollandis	huvilised	EML juhatus	
Oktoober					
	29.10	EML volikogu istung	volinikud, külalised	EML juhatus	
November	12 -13.11	Eesti matkajuhtide kokkutulek	vaba	EML juhatus	
Detsember	19.12	Jõulud metsas	vaba	Harju MK	M.Itse V. Ranniku

